

REGINA

1 / 2001

NIBBLE

**ISO,
musta
ja 10 v?**

**Älä suostu
LINUXIIN
ilman halua**

testaa:

**Kuulutteko
toisillenne**

tosielämää:

**Menetin elämäni
fukseille**

**Ensimmäinen
yö
yhdessä**

Sana

Se sana ei silti ole Soon, vaikka "sano se sana"-teemaa myötäillääänkin. Niinkuin Soon, on myös tämä kädessäsi oleva lehti osoitus siitä, että kaikki asiat muuttuvat. Niin myös Nibble.

Toiset vaihtavat nimeä, toiset ulkoasua. Kummasakin tapauksessa yhteistä on ehkä se, että jotkut ottavat muutoksen avosylin vastaan, toiset esittävätkin siitä rajua kritiikkiä ja kolmansille on yksi lysti, onko koko asiaa olemassakaan. Näin todennäköisesti tapahtuu myös tämän lehden tapauksessa.

Lehtemme on siirtynyt nyt uuteen aikaan. Ehkä se johtuu siitä, että millennium vaihtui viimein "oikeasti" tai sitten siitä, että tekijäkaarti on vaihtunut täysin. Tai sitten ainoastaan siitä, että muutosta haluttiin ja sitä myös saatiin.

Kuten varmaan olet jo kädessäsi olevasta kappaleesta huomannut, Nibble noudattelee tässä numerossaan tiettyä teemaa ja se on lainattu laajalti arvostetusta asialehdestä "Regina". Juttuihin on pyritty saamaan samaa lennokuutta silti asiasisältöä unohtamatta. Ensi kerralla teema on sitten taas joku muu, jota jääme jännityksellä odottamaan.

toimituksen pstä:

Rolle
rolle@iki.fi

Puheenjohtajalla on asiaa

Nonni, uusi kööri enenmän tai vähemmän opiskelua vieroksuvia ihmisiä on saatu hallitukseen ja hyvin on vuosi lähtenyt liikenteeseen.

Alkanutta vuotta leimaa suurelta osin killan 10-vuotisjuhlat. Juhlat vietetään 6.4.2001, mutta syntymäpäiviä juhlistetaan myös monilla muilla tavoilla monissa muissa eri tapahtumissa. Mahdollisimman monelle yritetään järjestää mielenkiintoisia tapahtumia. Juhlia ei voi olla huomaamatta.

Uusi tietotekniikkakatalo, onko se nyt sitten Zip vai Nördia, valmistuu kovaa vauhtia. Kuten tietotekniikan osaston, Juvenes-ravintolan tai vaikkapa kirjakaupan tavoin, myös kilta saa uudet tilat talosta. Kiltahuone tulee löytymään talon alakerrasta. Pistäytymisen kiltahuoneella helpottuu entisestään kiltahuoneelle tulevan ulko-oven myötä. Muutto tapahtunee kuitenkin vasta loppuvuodesta, joten vuosijuhlista on ehditty palautua hyvin ennenkuin on aika tarttua kolakoneeseen ja kantaa se uudelle kiltahuoneelle.

Saatoit myös huomata, että Nibblekin on hieman uudistunut. Nyt aloitettua linjaa kokeillaan ja kuulostellaan kuinka uudistus otetaan vastaan.

Eiköhän se kevätkin sieltä tule.

Tero Martti
TiTen puheenjohtaja 2001
terma@cs.tut.fi

REGINA_{NIBBLE}

NIBBLE 1/2001

JULKAISIJA

Tampereen
TietoTeekkarien Tuki ry

PÄÄTOIMITAJA

Rolf Koski

TOIMITUS

Tampereen
TietoTeekkarikilta

POSTIOSOITE

HB106
PL553
33101 Tampere
Finland

KÄYNTIOSOITE

HB106
Hermia III
Hermiankatu 12 C
Hervanta
Tampere

tite@cs.tut.fi

<http://tite.cs.tut.fi>

puh: +358 3 365 2701

fax: +358 3 365 3802

T Ä S S Ä N U M E R O S S A

- 2 PJ:n sananen ja toimitus puhuu
- 3 Sisällys
- 4 TiTe 10 vuotta
- 4 Pikatesti: Löydä oma tyyppisi
- 5 Tosielämää: Menetin elämäni fukseille
- 6 Kirveelle töitä
- 7 Titeenien taisto
- 7 Kansikuvatyttö?
- 8 Tohtori Solex lukee vanhoja Jalluja
- 10 Keskiaukeaman pojat & tytöt
- 12 Jedi vastaa
- 13 Kuulutko yhteen koneesi kanssa?
- 14 Ensimmäinen yö yhdessä
- 16 Miehen unelmia
- 18 Pikatesti: korpusta ruokaa?
- 19 Takakannen erikoinen

Kansikuvatyttö horisontaalisesti

Pikatesti:

Löydä oma tyyppisi

1. Mikä on mielieditorisi?

- a) Emacs
- b) Pico
- c) Vi
- d) Notepad

2. Mihin vuorokaudenaikaan samaistut?

- a) Aamu
- b) Päivä
- c) Ilta
- d) Yö

3. Kohtaat unelmiesi koneen, millainen se on?

- a) Pieni ja tehokas, jossa on kaikki valmiina
- b) Ostan kaikki osat erikseen ja odotan innolla, että pääsen säätämään
- c) Minulla ei ole juuri rahaa, joten saan kavereilta vanhoja osia, joista sitten yritän saada jotain toimivaa
- d) Mikä kone?

4. Mikä on mielivärisi?

- a) Musta
- b) Vaalenapunainen
- c) Sininen
- e) Keltainen

5. Millainen on unelmapelisi?

- a) Taistelupeli, jossa mieluiten seikkaillee joku Laran tyyppinen hahmo tai miehin mies, johon voin samaistua
- b) Kännykän matopeli
- c) Pasiassi
- d) Strategiapeli FreeCiv

6. Minkä seuraavista mielipiteistä allekirjoitat?

- a) Live free or die - unix / linux
- b) Microsoft forever
- c) Ihan sama mulle
- d) Molempi parempi

pisteet sivulla 6

TiTe

10 VUOTTA

Lienee kai jo tässäkin lehdessä käynyt ilmi, että tänä vuonna TiTellä on syytä juhlia. On kulunut kymmenen vuotta siitä kun titeläiset erkanivat Sähkökillasta ja perustivat oman killan. Koskapa moni on ihmetellyt kuinka killa aikoinaan perustettiin, lainaan tässä TiTe-killan perustajapuheenjohtajan Marko Nordbergin kirjoitusta noista killan ensimmäisistä hetkistä.

"Mutta TiTellä oli kuitenkin selkeä päämäärä kehittyä uudeksi killaksi. Tämä oli mainittu muistini mukaan jo vuoden 1988 toimintasuunnitelmassa. Tähän asti oli TiTe toiminut ammattiainekerhona Sähkökillan alaisuudessa ja oli mm. itsenäisesti huolehtinut omista fukseistaan, tutor-toiminnastaan, tenttiarkistostaan ja vapputoiminnasta. TiTe sai joka vuosi Sähkökillalta toiminta-avustuksen, joka vastasi suuruudeltaan TiTeläisten maksamia kiltamaksuja (ja yhteistoiminnan jatkumisen vuoksi tukea yritettiin hakea vielä killaksi tulon jälkeenkin)."

"Lopulta 14. toukokuuta 1991 ylioppilaskunnan edustajisto kokouksessaan yksimielisesti hyväksyi TiTen uudeksi killaksi. Perusteluina todettiin aktiivisuus, vuosia jatkunut kiltamainen toiminta ja riittävän suuri opiskelijamäärä. Samalla purkautui ammattiainekerho Tampereen TietoTeekkarit ja sen varat siirtyivät uudelle killalle."

Noista hetkistä on nyt kulunut kymmenisen vuotta ja TiTe pitääkin tänä vuonna massiiviset synttärit. Miten synttäreitä sitten vietetään?

Näyttävin tapahtuma on 10-vuotisvuosijuhlat 6.4. Juvenes-ravintola Ziberiassa. Mukaan juhlimaan pääsee yhteensä 250 henkilöä. Kaikilla killan jäsenillä on mahdollisuus ostaa illalliskortti. Illalliskorttien myynnistä tiedotetaan viikolla 10 killan ilmoitustaululla, Hermitecin ensimmäisessä kerroksessa. Kannattaa seurata.

Vuosijuhlien ympärillä pidetään ns. vuosijuhlaviikko, alkaen maanantaina 2.4. ja päättyen TiTeenien taistoon 7-8.4. Vuosijuhlaviikolle on mietittynä kaikenlaista tapahtumaa, kannattaa seuraila ilmoittelua kiltahuoneella, killan ilmoitustaululla ja newsseissä. Suunniteltu on elokuvaesityksiä, biletystä, pelihässäkkää, irkkimaratoneja, miehet@tite.cs.tut.fi -häppeninkiä, laskettelureissua, kahvituksia jne jne, mutta katsotaan mitä keksitään järjestää.

Syntymäpäiviä toki juhlistetaan pitkin vuotta. TiTe-killan historiikki julkistetaan syksyllä ja täyttäähän kiltahuonekin kymmenen vuotta, samoin kuin killan vahtikoira Ruffe.

Tero Martti
terma@cs.tut.fi

TAPAHTUI TOSIELÄMÄSSÄ

MENETIN ELÄMÄNI FUKSEILLE

henkilöt: Sanu ja Anna
tapahtumapaikka: kiltahuone, sohva

S: Moi. Mä olen Sanu.

A: Moi. Mä olen Anna.

S: Mä olisin se ylitutor.

A: Ja minä olisin se fuksipastori, Sanun oikea ja joskus myös vasen käsi. Se pedantimpi ja usein myös fiksumpi meistä.

S: Me haluttis kertoa teille vähän meistä, jotain keväästä ja paljon Wapusta.

A: Eli aloitetaan siitä tärkeämmästä päästä eli meistä => Toi Sanu on tosiaan se Ylin Sana ja Oikeus. Sanun sana on Laki. Sanu on kotoisin Naantalista, mutta muuten ihan terve =>

S: Anna puolestaan on se jota mä saan pomotella mielinmäärin. Annalla on hämärä menneisyys tvikkarina, mutta se tuli järkiinsä ja siirtyi TiTelle.

A: Noniin, sitten asiaan.

S: Oliko meillä jotain asiaa, mä luulin että me oltiin menossa sumpille?

A: Joo, kyllä rakkaani, meillä oli asiaa. Kerrankin... Meidän piti kertoa mitä ohjelmaa noille meidän fukseille olisi kevään aikana.

S: Joo, tietenkin. Tässä kevään aikana on tulossa paljon muutakin mukavaa kuin luennot, laskuharkat ja muut vastaavat. Löytyy jäynä ja härvelijengiä Wappua ajatellen, yo-kunnan nakkiviikkoa on tulossa vielä uudestaan ja sitten vielä TiTen 10-vuotisjuhla viikko ja Titeenien Taistoa. Näistä kaikista saa pisteitä passiin, tietenkin.

A: Ja tosta juhla viikosta, Titeenien Taistosta ja varsinkin vuosijuhlista (jotka ovat muuten 6.4) saa pisteiden lisäksi palkkiosaunan ja hirmuisesti mainetta ja kunniaa.

S: Olikos meillä muuta? Mun tekis mieli sitä sumpia...

Avoim tilitys kahden nuoren naisen joutumisesta fuksitapahtumien paukoihin ja kuinka he aikovat selvitä tulevista koitoksista

Anna & Sanu

A: No ei meillä kai muuta..eikun joo. Olipas. Wappu tulee, senkin hinaaja. Wappu, tuo kevään ja koko fuksivuoden kruunu. Tampin paljastuksesta se alkaa ja koskeen se päättyy. Ja vuosi päätetään sitten Wapusta selvitä Grande Finalessa. Sanos Sanu nyt muutama Wapputapahtuma.

S: Totatota. Mitäs niitä nyt onkaan. Vaikea aloittaa kun niitä on niin paljon =>

Tärkeimpänä ja asian ytimenä näkisin fuksijäynän toteuttamisen ja Härwelin kasaamisen. Fuksijäynät ratkaisevat koskeenmenojärjestyksen, ja meidän menemme sinne tietenkin ensimmäisenä. Viime vuonna tuli kunniakas kolmas sija. Wappuna on hyvä tilaisuus nauttia rennosta ilmapiiristä ja siinä samalla kerätä passiin ne puuttuvat pisteet. On Wappuleffaa, Palavaihtareita, Sisäpihahileitä, Bommarit, YöWäenBileet ja herramunsiunaa vaikka mitä.

A: No mutta näistähän pidetään kuitenkin sitten oikein erityinen Wappuinfo. Ja lähempänä Wappua ilmestyy Opus2, jossa on selitetty Wapun aikataulut ja muuta sellaista tuikitärkeää infoa.

S: Juurikin näin. Mutta voitasko me nyt mennä sinne kahville?

A: Joo, mennään vaan. Muistakaa nyt ihmeessä tulee nykimään meitä hihasta ja vonkaamaan leimoja!

S: Ja tulkaa myös juttelemaan ihan muuten vaan. Meistä on aina kiva kuulla miten meidän fukseilla menee. Meidän on helppo löytää varsinkin luento(tauko)jen aikaa killasta..tai sitten Naamabaarista..tai Voltista. Oikeastaan mistä tahansa mistä saa kunnon sumpia. Mulla muuten on kauhea sumpiaddiktio..

A: Okei, nyt mennään. Mä kyllä otan teetä.

S&A: Hei hei! Ja pitäkäähän huoli itsestänne =>

Pisteet:

- 1 a) 1 b) 3 c) 2
- 2 a) 3 b) 1 c) 2
- 3 a) 2 b) 3 c) 1
- 4 a) 2 b) 1 c) 3
- 5 a) 3 b) 2 c) 1
- 6 a) 1 b) 2 c) 3

20-27 pistettä

Sinulle paras paikka löytää kumppani on Sirkuksen tiski. Iskurepliiksesi sinun ei kuitenkaan kannata käyttää jo hivenen kulunutta "paljonks sun koneessa on muistii"? Se ei välttämättä tehoa ihan kaikkiin oikeaa elämää eläviin vastakkaisen sukupuolen edustajiin. Kun saat kohteen huomion kiinnittymään voit olla varma menestyksestäsi.

12-19 pistettä

Helpoiten pystyt luomaan kontakteja ircissa, tai jos sieltä ei tunnu löytyvän, niin maailma on täynnä kaikenmaailman chatteja, joissa on helppo aloittaa keskustelu. Chatista on ehkä hivenen hankalampi ruveta tosi toimiin, mutta ehkä et sita haluakaan, vaan sinulle riittää pieni jännitys.

alle 12 pistettä

Olet melko epätoivoinen, eikä sinua kai liiemmälti edes kiinnosta muu kuin sinä ja koneesi. Sinulle riittää vallan mainiosti kun kerran kuussa joku naispuolinen henkilö eksyy sinun ja kavereidesi kanavalle vahingossa.

KIRVEELLE TÖITÄ

On monia asioita jotka harmittavat, suorastaan ketuttavat tässä ihanassa, armaassa opinahjossamme tai muuten vain opiskelijan elämässä. Tällä palstalla ruoditaan asioita, haetaan päätä vadille ja annetaan kirveelle töitä.

Talvi on meneillään mutta sehän ei opiskeluintoa juurikaan estä. Intoa estävät kylläkin monet muut asiat, kuten esimerkiksi autoilevan teekkarin tapauksessa paikoitustila. Tai siis oikeammin sanottuna niiden puute. Kun asiaa on nyt tässä muutama vuosi tarkkailtu, voidaankin todeta, että tilanne pysäköintitilan suhteen on todella surkea.

Sisäänottoja nostetaan ja samalla tietysti ekoajatuksien täyttämistä oletetaan, että nämä kaikki uudet opiskelijat tulevat opinahjoonsa jalan ja kauempaa tulevat viidakkolinjan kyydissä. Niin kauniilta kuin nämä ajatukset kuulostavatkin, niin kaikkien osalta tämä ei ole mahdollista; jotkut yksinkertaisesti asuvat sellaisten kulkuyhteyksien takana, että ainoa järkevä vaihtoehto saapua kouluun on oma auto. Ja vaikka ei maailman ääriässä asuisikaan, kiireisen ihmisen aikataulu ei juuri muuta kulkutapaa salli.

Nykyiseltään koulun pihan liikennejärjestelyt alkavat muistuttamaan surullisenkuuluisaa keskustorin aluetta. Ei oikein tiedä, mihin pitäisi ajaa ja kun lopulta ajaa johonkin, toteaa ajavansa yksisuuntaista väärään suuntaan jalkakäytävää pitkin. Mahtaneekohan kaupungin liikenneinsinööreillä olla sormensa pelissä?

Nytkin paraikaa raivataan tilaa uudenuutukaiselle ja hienolle parkkitalolle. Alle jätettiin opiskelijoiden parkkipaikkana toiminut alue ja alle jäi arviolta 150 autopaiikkaa. Nyt tilalle nousevaan taloon on opiskelijan turha kuvitella autoansa pysäköivän. Enemmän ja enemmän alkaa tuntumaan siltä, että opiskelijat ovat tälle oppilaitokselle välttämätön paha, jotka yrittettään kaikin keinoin lakaista maton alle pois häiritsemästä. Saapa nähdä, millainen kaaos syntyy, kun uusi titetalo valmistuu ja ennen Hermian parkissa olleet autot siirtyvät kantakoulun alueelle.

Mutta itse pysäköintilan puute ei ole ainoa asia, joka tuottaa ongelmia. Kyllä autoilijoillakin olisi paljon opittavaa. Aina ei tietenkään voi voittaa, mutta kyllä se silti saa näkemään punaista ja miettimään autokouluopetuksen tasoa, kun kävelee pihan läpi ja huomaa, kuinka autoja parkeerataan. Etenkin talvisaikaan ongelmaksi nousee ns "ystäväparkki", jossa auton ympärille jätetään noin 3/4-auton levyiset tyhjät tilat. Tuskaile nyt siinä sitten auton kanssa, kun tilaa olisi vaikka muille jakaa, jos voisi vaikkapa siivuttaa auton kahteen osaan.

No, onneksi sentään lappuliisat huolehtivat väärinpysäköijät. Saisivat vain käydä vieläkin useammin. Olisi meinaan taas kirveelle töitä.

T I T E E N I E N T A I S T O

Jälleen on sotakirves kaivettu maasta ja on aika Titeenien Taiston. Tällä kertaa taisto käydään Tampereella ja tanner tulee varmasti tärisemään sotatoimien takia.

Titeenien taisto on koko maan tietoteekkarien kiltojen välinen kisa, joka käydään vuosittain yhden killan isännöidessä kisaa. Taiston perinteet ovat vahvasti Tampereella ja ensimmäinen Titeenien Taisto käytiinkin juuri Herwannan metsissä kuusi vuotta sitten. Joka vuosi taiston ”voittanut” joukkue saa enemmän tai vähemmän kyseenalaisen kunnian järjestää seuraavat kisat. Nyt siis ympyrä on sulkeutunut ja luvassa on ryminää ja ryskettä kymmenenvuotisjuhla viikon tietämällä.

Kisaan saapuvat sisarkiltamme TIK Otaniemestä, OTiT Oulusta, Cluster lappeen Rannasta sekä DaTe Suomen Turusta. Kisa käydään nimestään huolimatta ei niinkään veren vaan jonkun muun nesteen maku suussa ja ei välttämättä rehkillä, mutta rennolla otteella. Lajeissa ei useinkaan ole niinkään merkitystä sillä, kuinka hyvin pärjää, vaan enemmänkin sillä, kenellä järjestelyvastuu on viimeksi ollut. Pitkävetokertoimet näyttävät, että Cluster ja OTiT saattavat pärjätä näissä kisoissa odotettua paremmin.

Lajit ovat yleensä, tavalla tai toisella, tietotekniikkaan tai juomiseen liittyviä. Tai sitten molempia. Mutta ei välttämättä kumpaakaan. Kisaan osallistujille siis laji saattaa olla täysi yllätys. Viime vuosilta eksoottisia lajeja on ollut mm. olutbenji, päätepetanque, kuutiopallo sekä herrasmiesultimate. Nimet kertovat vain puolet itse lajien luonteesta sekä niiden hauskuudesta. Nämä on pakko kokea itse.

Heräsikö kiinnostus? Haluatko ehdottomasti olla näkemässä, kun titeenit kohtaavat huhtikuussa? Seuraa ilmoittelua webissä <http://tite.cs.tut.fi> sekä uutisryhmää tut.killat.tite, niin pysyt ajan hermolla.

Surullisenkuuluisa Otaniemipeli. Tuttuja naamoja pöydän ympärillä.

Kansikuvatyttö?

Tämän lehden kannessa komeileva nainen on Lara Croft. Lara on tuttu peli-ikäisille ihmisille erittäin suosiutusta Tomb Rider -pelistä. Valintakriteerinä oli, että ken on naisista kaikkein titeläisin. Koska Ken kieltäytyi kunniasta, valitsimme Laran. Lisää tietoa Larasta ja pelistä:

<http://www.tombrider.com/>

TOHTORI SOLEX

LUKEE VANHOJA JALLUJA

OSA 2

ja myös muita alan lehtiä

Tohtori suorittaa jälleen historiallisen lehdistökatsauksen. Tällä kertaa selviää mm. miksi Neuvostoliitto hajosi, miten pääsee linnaan jos loggaa itsensä Proffalle ja miksi koodaajan keskipalkka on reilusti alle 9000 markkaa.

Viimeksi kun luimme yhdessä lehtiä, tutustuimme yhdeksänkymmentäluvun alun MikroBiteihin. Tarkastelimme viruksia ja multimedian kehitystä. MikroBitti on kuitenkin lällyä kamaa tämän kertaiseen lehdistökatsaukseen verrattuna. Tällä kertaa tohtori lukee Tietokone-lehtiä 80-luvun loppupuolelta. Siinä luulisi kovempihermoisenkin mihän puntin tutisevan. MikroBitti keskittyi aikanaan kotimikroihiin, Amigaan, Atariin ja muihin. Tietokone sen sijaan on aina ollut kovan ammattilaisen "alan" lehti. Tämä näkyy muun muassa hillittömästä PC-keskeisyydestä ja valtavasta määrästä taulukkolaskentaohjelmien mainoksia.

80-luvun loppupuolella in ja pop ei missään tapauksessa ollut mikään tietokoneisiin - noihin vilkkuvia valoja ja tulostusluukkuja täynnä oleviin suuriin laatikoihin - liittyvä, vaan aivan muut asiat. In oli Samantha Fox, farkut ja lounassetelillä ostettu pitsa. Pop oli serkulta äänitetty kolmen tunnin videokasetti (!) MusicTV:tä ja oma lankapuhelinliittymä teini-ikäisellä muksulla. Tietokone-lehti kiinosti suurta yleisöä suurin piirtein yhtä paljon kuin raskashydrauliikan ammattilehti nykyään. Eli siis lähes yhtä paljon kuin ämpärillinen turvetta. Siksi pä onkin kiehtovaa katsastaa, miten matriisikirjoittimista ja kalvolevyistä on päädytty nykyiseen seksikkääseen IT-aikakauteen.

Oi suuri ja mahtava Microsoft...

Tietokone 3/87 kertoo sektorikohtaisissa uutisissaan Amer-instituutin pyrkimyksistä laajentaa opetustaan Neuvostoliittoon. Moskovassa koulutettiin 35

ulkomaankauppaminiosteriön työntekijää käyttämään MS-DOS-käyttöjärjestelmää ja WordPerfect-tekstinkäsittelyohjelmaa. Laitteina käytettiin PCI-Data Oy:n toimittamia Commodore PC -tietokoneita ja neuvostoliittololaisten omia koneita (Öh, mitä? toim.huom.). Vuosina 87-88 Amer-instituutti koulutti yli tuhat neuvostoliittolaista käyttämään erilaisia ohjelmistoja.

Niin, no, mitä tuohon enää voi todeta. Muutama vuosi myöhemmin Neuvostoliitto kaatui. Minun on enää turha väkisin väentää vitsiä siitä, kuinka Microsoftin ohjelmistoilla saattoi olla vaikutusta kaatumiseen.

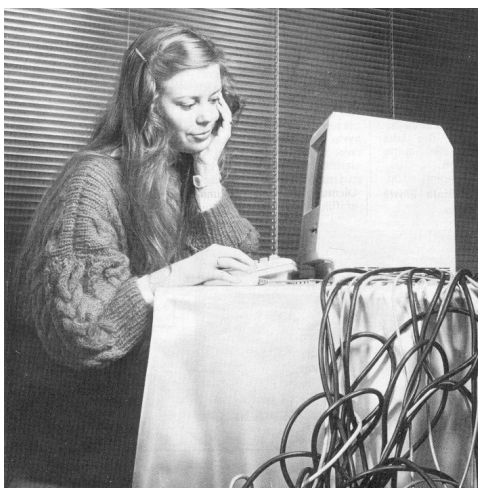
Vuosi 1987 näki myös ensimmäisen hakkerioikeudenkäynnin Suomessa. Espoon tuomiokunnassa oli tammikuussa syytettynä 18- ja 19-vuotiaat helsinkiläisnuoret jatketusta toisen irtaimen omaisuuden luvattomasta käytöstä. "Poliisi takavarikoi viime syksynä pojilta kolme tietokonetta,

kaksi modeemia ja noin 500 levykettä", tiesi Tietokone 3/87 kertoa. Laitteistoa vaadittiin takavarikoitaviksi valtiolle. Modeemit jouduttiin kuitenkin palauttamaan koska "toinen modeemi on Helsingin puhelinyhdistyksen ja toinen erään atk-yrityksen toimitusjohtajan omaisuutta".

Poliisilla oli "mittava työ noin 500 levykkeen sisällön selvittämisessä". Ei sitä voi edes ihmetellä, kun Suomen poliisilaitos oli tuolloin vasta tehostamassa lukutaidon opetusta poliisikoulussa. Toinen syytetty kertoi, että oli

antanut poliisille tietotekniikkaa käsittelevää tietoa ja opetusta.

Syytetyt olivat "ottaneet yhteyttä puhelimitse yliopistojen tietokoneverkkoihin. Näihin verkkoihin on liitetty miltei kaikki Suomen yliopistot. Lisäksi syytetyt ovat olleet yhteydessä USA:n yliopistojen tietokoneisiin samoja verkkoja pitkin". Myöhemmin noita "verkkoja" alettiin kutsua yhdellä kivalla nimellä, jota en nyt tässä kerro, mutta te ehkä sen arvaattekin.

Henkilökohtaisella tietokoneella on monenlaista käyttöä. Se kelpaa esimerkiksi linnunpöntöksi.

Syytetyt olivat "saaneet koneista noin 150 liuskaa teekkarihumoria, julkispelejä, julkisohjelmia ja käyttäjätiedostoja". "Apuna pidätyksissä käytettiin mm. puhelinlaitosta, joka jäljitti soittajien puhelinnumerot." Joten mitä tästä opimme? Ainakin sen, että vaikka janosi teekkarihumoria kohtaan olisi kuinka kyltymätön, älä yritä logata itseäsi koulun koneille ennen kuin olet käynyt pääsykokeissa. Siitä ei poliisietä tykkää vaan se pistää sut pois pitkäksi aikaa.

Pakollista puhetta finansseista

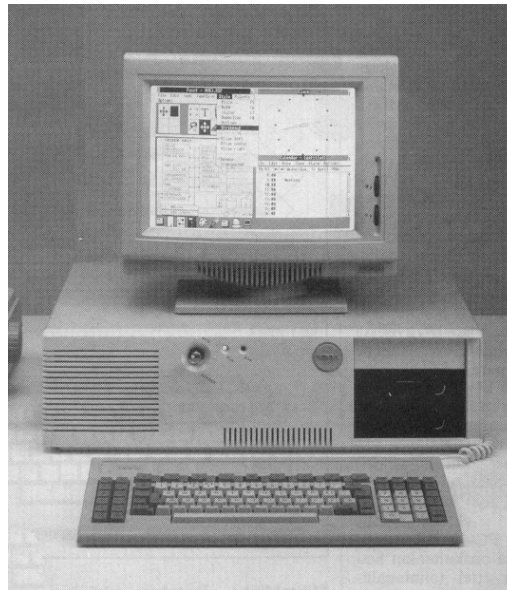
Finnish System Tools Oy kertoo kokoaukeaman neliväri-ilmoituksessaan (Tietokone 3/87) meille sen, mikä on suorituskykyinen tietokone. Sehän on tietenkin "vaativiin teknisiin ja taloushallinnon sovelluksiin" sopiva ACT AT EGA 286/8MHz. Siinä on peräti 1 Mb keskusmuistia ja IBM-yhteensopiva näppäimistö. Muusta yhteensopivuudesta ei sitten tiedäkään noiden vanhojen AT-rautojen kanssa. Saattoihan siinä joku MS-DOS toimiakin.

Myös kumisaapastehdas Nokia hämmensi tietokonepakkaa esittelemällä uuden AT-yhteensopivan tietokoneensa Mikro Mikko 3:n (Tietokone 9b/86). Ulkonäöltään Mikro Mikko lähenteli järkyttävyyttä. Jumalaton neliskulmainen laatikko ja Hercules-monitori. Näppäimistö oli sekoitus VT-666 päätettä ja IBM:ää. Ei sitä ainakaan käyttää haluaisi. Hintaa Mikro Mikon Intel 80286 -hässäkällä oli 6 tai 8 MHz:n kellotaajudella varustettuna vaatimattomat 47 950 markkaa. Samaan rahaan sai sitten jo hiiren mukaan. Ai niin ja Paintbrush-"ohjelmiston". Windows 1.0 teki lisähintaa 1200 markkaa, eli aivan kohtuullisesti siihen nähden ettei siinä saanut edes ikkunoita päällekkäin. Jos Mikro Mikon hinta suhteutetaan sen laskentatehoon, mahksaisi samalla teho/hintasuhteella varustettu Pentium III 1000 MHz noin 23 miljoonaa 927 tuhatta

ja 50 markkaa. Jos otetaan vielä inflaatio huomioon, nousee hinta yli 30 miljoonan. On siinä koneella hintaa. Mutta Pentiumissa saa jo ikkunatkin päällekkäin.

Tietokone-lehti 2/87 osasi myös kertoa atk-ammattilaisten palkat. Keskipalkka oli 11 200 markkaa kuukaudessa. Alan johtotehtävissä keskipalkka oli 14 200 markkaa, mutta "ohjelmointitehtävissä toimivien keskipalkka jää 8 400 markkaan." Että ei siinä sitten itkemistä vaikka Tohtori Solex menisi mielummin Alepan kassalle töihin jos koodihauen palkka on noin huono.

Väitteeni Tietokone-lehden ammattiotteesta oli ehkä hieman väärä. Tietokone muisti myös pientä koneenkäyttäjää ja arpoi tilauskampanjansa yhteydessä vuonna 1987 Amiga 1000 -koneen. Voittaja oli karessuvantolainen Risto Sikiö. Lehdessä spekulointiin että hiihtoharrastus saattaa nyt jäädä vähemmälle tietokoneen myötä. Onnea koko Nibblen toimituksen puolesta näin jälkikäteen Risto Sikiölle Karessuvantoon.

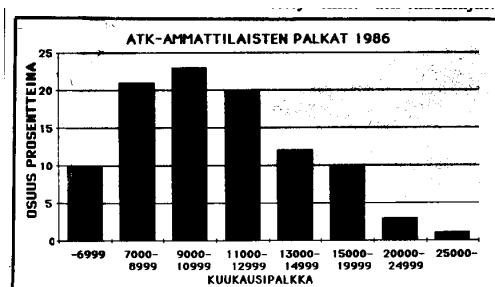

Nokian MikroMikko 3:lla suoritavat vaativia tieteellisiä laskuja. Sen 8 MHz:n prosessori suorittaa lähes 5 laskua sekunnissa. Lisäksi se on ruma.

Pohdittavaksi jääkin nyt se, miten tällaisesta vain reilun vuosikymmenen takaisesta ahdingosta on päästy pisteeseen, jossa 12-vuotiaan

tytön suurin halu on "mennä internettiin" tulostamaan kuvia Britney Spearssista. Pitkälle on tultu, mutta kaikilla ei silti mene tasapuolisen hyvin. Päätän lehdistökatsaukseni lainaukseen uusimmasta T/lehdestä (1/01). Lehti teki Espoolaisille neljäs-luokkalaisille kyselyn IT-osaamisesta. Kysymys Jaakko Rytsölän henkällöisyydestä kimmoitti seuraavan hedelmällisen keskustelun.

- No se on varmaan joku tyyppi, kommentoi tyttö.
- Niin, mutta se voi olla myös koira, jatkaa tytön kaveri pohdintaa.

Solexi
domonyi@cc.tut.fi

Disclaimer: Tämän jutun otsikko ei halua antaa sellaista kuvaa, että tekn.yo H. Domonyi olisi tekniikan tohtori.

KESKIAUKEAMAN POJAT JA TYTÖT

ELI HALLITUS ESITTÄYTYY...

Puheenjohtaja

Tero Martti
terma@cs.tut.fi
#tite: terma
n: 41.7%
p: 66%

Sihteeri

Terhi Lukkari
lukkari@cc.tut.fi
#tite: Tehi
n: 47.2%
p: 69%

Rahastonhoitaja

Antti Tarvainen
antti.tarvainen@tut.fi
#tite: Tarvainen
n: 45.8%
p: 85%

ATK-vastaava

Jarmo Jaakkola
jarmo.jaakkola@iki.fi
#tite: jammule
n: 36.8%
p: 70%

Emäntä

Heli Ihamäki
ihamaki@cs.tut.fi
#tite: Hali
n: 24.4%
p: 63%

Tapahtumavastaava

Antti Siiskonen
stdan@cs.tut.fi
#tite: Puh
n: 41.8%
p: 68%

Ylitutor

Satu-Maria Hellstén
shellste@cs.tut.fi
#tite: Sanu
n: 7.4%
p: 65%

Opintovastaava

Anne Juvonen
juvonen@cc.tut.fi
#tite: -
n: 22.2%
p: 86%

Prujuvastaava

Anne Franssila
franssia@students.cc.tut.fi
#tite: -
n: -
p: -

Isäntä

Tapio Vuorinen
tapio.vuorinen@tut.fi
#tite: delic
n: 36.4%
p: 68%

Tiedotusvastaava

Arto Lehtiniemi
gtrcoke@cs.tut.fi
#tite: GtrCoke
n: 29.8%
p: 64%

...KUIN MYÖS TOIMIHENKILÖT

Fuksipastori

Anna Brinck
anna.brinck@tut.fi
#tite: annab
n: 29.8%
p: 71%

Päätoimittaja

Rolf Koski
rolle@iki.fi
#tite: rolle
n: 32.4%
p: 73%

Paparazzi

Ville Reijonen
vilre@cs.tut.fi
#tite: VRe
n: 35.8%
p: 63%

Suntio

Markus Mäkelä
omakela@cc.tut.fi
#tite: smage
n: 39.2%
p: 83%

vara-Tarvainen

Salla Heinänen
salla@iki.fi
#tite: Salla
n: 35.4%
p: 64%

Mikä ihmeen n: ja p: ???

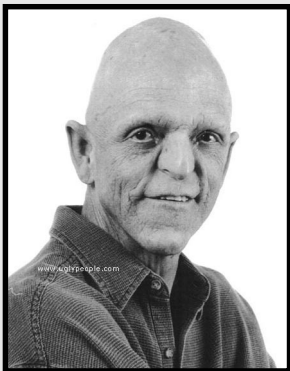
Kyseessä on tietenkin nörttiys- ja purityprosentit. Voit käydä itse testaamassa itsesi näissä osoitteissa:
<http://home.rochester.rr.com/jbennett/nerd/>
<http://www.nmt.edu/~kscott/purity/>

Tietämättömille tiedoksi

Sähköpostiosoitteen alla oleva nimi on kyseisen henkilön irc-alias. Kyseessä on siis nimimerkki, elikkäs nikki, jolla hän esiintyy internet relay chatissa. Useimmiten tämä nimi on myös henkilön kutsumanimi IRL (in real life), joten esimerkiksi kiltahuoneelle saapuessasi voit rohkeasti huudella hallituslaisten perään heidän irc-nimillään.

TiTe-killalla on myös oma irccikanavansa, lyhyesti ja ytimekkäästi #tite. Täällä sekä fuksit että vanhat kähmyt pohdiskelevat päivänpolttavia aiheita, kuten esimerkiksi tvtv:n chatin vaikutusta nuorisoon. Tai sitten muuten vaan jutellaan mukavia. Seuraa löytyy 24h. Ircciaddiktoitumisesi voit aloittaa esimerkiksi näin:

irc
/join #tite

Jedi vastaa

Tälläkin kertaa olemme saaneet tänne Jedi vastaa palstalle runsaasti lukijoiden kysymyksiä. Valitettavasti emme voi lehdessä julkaista kaikkia, mutta pyrimme vastaamaan sähköpostilla kaikille.

Kysymykset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen jedi@alanmiehet.com Vastaajana eksrementologian yo. Kirsi A. Kutka.

Ylikapasiteettia?

Hei, Jedi!

Olen 2-vuotias kovalevy. Kapasiteettini on 40 gigatavua ja leveyteni 3,5 tuumaa, olenko normaali? Viime aikoina minulle on ilmaantunut ns. "bad sektoreita" vasempaan lohkooni, eivätkä ne tunnu häviävän. Mitä teen?

Hei, kovalevy. Olet aivan normaali tuon ikäiseksi kovalevyksi, ehkä hieman ikätovereitasi isokokoisempi, mutta siitä ei kannata häiriintyä. "Bad sektorit" sen sijaan ovat oire, jonka vuoksi kannattaa käydä huollossa. Jos oireilu pahenee, ota yhteyttä administraattoriisi.

Bugeja ja muistivuotoa?

Rakas Jedi!

Olen ujonpuoleinen assemblerkoodin pätkä, enkä kovin usein anna ohjelmoijani indeksoida itseäni taulukoiden ohi. 23-vuotias ohjelmoijani kuitenkin sanoi, etten voi saada siitä bugeja, joten annoin hänen viime viikolla tehdä niin.

Nyt minulla on lievää muistivuotoa muistialueeni alapäässä, pitäisikö minun mennä debuggerille? Onko mahdollista että sisälläni on bugi?

Ei hätää, Asmu. Assemblerkoodille on ominaista lievä muistivuoto, mutta jos se häiritsee voit ehdottaa ohjelmoijallesi käyntiä debuggerilla. Sinun pitää tietenkin pystyä luottamaan ohjelmoijaasi, keskustelkaa yhdessä esim. keskeytyksien avulla. Jos muu ei auta, voit aina tehdä NMI:t.

En saa tyydytystä..

Olen 21-vuotias tietoteekkari. Olen koodaillut kohta kaksi vuotta kiva projektin parissa. Pidän projektista ja suhteemme on toimiva. Projekti ei rajoita nk. "elämääni" liikaa.

Ongelma on se, että projekti ei enää tyydytä minua ammatillisesti. Olen kokeillut tämän kahden vuoden aikana myös muita projekteja, ja minusta tuntuu etten saa tältä projektilta tarpeeksi.

En oikein tiedä mitä minun pitäisi tehdä. Projektipääällikköni tietää tilanteen, mutta ei halua puhua asiasta.

Ongelmasi on valitettavan yleinen, etenkin nuorilla. Kaikkeen kyllästyy, se on selvä. Koita vielä keskustella projektipääällikkösi kanssa miten saisit suuremman tyydytyksen projektistasi.

Ellei se auta, voit aina asettaa hänet kovan paikan eteen - joko sinä lähdet tai asiat muuttuvat. Kaikki eivät ole samanlaisia, ja projektityöskentely on yhteispeliä. Tsemppiä vain, teekku!

Käytin parhaan ystäväni tietokonetta hyväkseni

Olin parhaan ystäväni luona käymässä viime viikolla, ja jäin hetkeksi yksin ystäväni tietokoneen kanssa. En voinut vastustaa kiusausta, vaan käytin tilaisuutta hyväkseni ja näppäilin itselleni tunnuksen hänen koneelleen.

Sittemmin olen usein ottanut yhteyden hänen koneeseensa. Tietenkin olemme käyttäneet vahvaa salausta turvallisuussyistä. Tiesin tekeväni väärin, mutta tuntui valtavan hienolta olla hänen koneensa sisällä hänen tietämättään.

Eilen hän sai tietää minusta, ja ilmoitti ettei halua kuulla minusta enää mitään. Olen todella alamaissa, voinco mitenkään korjata ystävyttämme ennalleen?

Et voi, valitettavasti. Sinun kaltaistesi ihmisten takia maailma on paha paikka. Parempi olisikin jos vetäisit itsesi kiikkuun (flip-flop) samantien, ja lakkaisit kiusaamasta ystäviäsi tuolla sattumuksella. Mieti nyt sitäkin, miten noloa tuo on ystävällesi, jota pidettiin kovana hakkerina, jolla on iso (ego).

Testaa:

Kuulutko yhteen koneesi kanssa ???

Oletteko aina yhdessä nauttien toisistanne? Kirmaatteko virekkäin kukkaniityillä? Vai onko yhdessä olemisenne kurjaa pakon sanelemaa toistoa ja moniajtoa? Testaa, kuulutko mikrotieto-koneesi kanssa yhteen.

1. Miten päädyitte tietokoneesi kanssa yhteen?

- a) Näit hänet kaverisi bileissä nurkassa yksin ja päätit, että sinun on saatava hänet hinnalla millä hyvänsä.
- b) Olet koonnut tietokoneesi vuosien varrella erilaisista paloista, mutta koskaan hän ei tunnu olevan oikein kohdallaan.
- c) Kohtasitte ravintolaillaan päätteeksi Senssin ovella ja tiesitte heti, että yhteinen tulevaisuus odottaa.

2. Kaverisi haluaa lainata konettasi kokeillakseen miltä se tuntuu. Miten suhtaudut?

- a) Annat kaverin vähän kokeilla kuinka hyvä koneesi on moniajossa, sillä luotat koneeseesi.
- b) Vaivaannut ja koitat muuttaa puheenaihetta Microsoftin uuteen konsoliin.
- c) Suutut kaverin ehdotuksesta. Et koskaan anna muitten koskea koneeseesi. Teillä on niin paljon yhteisiä salaisuuksia. Ne sijaitsevat lähinnä hakemistossa C:\Omat/kuvia/jpg/barelylegal

3. Tulet myöhään kotiin ja hieman horjuen riisut takkisi viinalle haisten. Miten tietokoneesi reagoi?

- a) Hurisee kiihottavasti jalkaasi vasten ja laittaa sinut sitten nukkumaan.
- b) Hän odottaa solukämppäsi nurkassa kynttilänvalossa yhteiseen pillugiffien katseluhetkeen ja on hienotunteisesti mainitsematta kaatokännistäsi.
- c) Hän ei huomaa mitään, koska on itsekin warettamassa kavereittensa kanssa ulkona.

4. Esileikkinne on jo hyvässä vauhdissa, kun huomaat unohtaneesi parhaat pillugiffit sisältävän disketin kaverillesi. Miten koneesi reagoi?

- a) Hän vakuuttaa, että sinulla ei ole syytä huoleen. Internetistä saa aina uusia pillugiffeja (www.al4a.com). Hän on aivan yhtä tarkka pillugiffien laadusta kuin sinäkin.
- b) Hän menee aivan jökkiiin.
- c) Hän vakuuttaa, etteivät pillugiffit ole tärkeitä teidän suhteessanne. Hän pyytää ottamaan intiimin kontaktin sarjaporttiinsa.

5. Kun olet pitkään ulkomailla erossa tietokoneestasi, miten torjut ikävää?

- a) Luet ulkomaisia tietokonelehtiä ja muistelet omaa konettasi.
- b) Koitat ottaa telnetillä ja SSH:lla yhteyttä kotona odottavaan koneeseesi.
- c) Ei sinun tule ikävä vaan käytät ulkomaalaisia koneita kuin siinä ei olisi mitään vikaa.
- d) Ostat saksofonin 200 markalla.

6. Ulkomailla tuli kokeiltua myynnissä olevaa konetta. Miten toimit kotiin palattuasi?

- a) Kerrot omalle koneelle kaiken ja koitat lepytellä häntä pienellä konfiguroinnilla.
- b) Sanot että vika on oman koneesi, koska se on niin vanha ja hidas. Sitä paitsi käytithän armeijassakin SANLaa.
- c) Et kerro mitään kokeiluistasi. Mietit vain itseksesi sitä toista konetta aina kun olette yhdessä oman koneesi kanssa.

käännä

PISTEET:

1. a-1 b-0 c-2
2. a-1 b-0 c-2
3. a-1 b-2g c-0
4. a-1 b-0 c-2
5. a-1 b-2 c-0 d-Olet Arto Lehtiniemi
6. a-2 b-0 c-1

Alle 0 pistettä:

Miten helvetissä pääset negatiivisiin lukuihin? Ei se pisteytystaulukko mikään helvetin matriisi ollut!

0-6 pistettä:

Käytät tietokonettasi pakotettuna, koska et saa parempaakaan konetta. Kannattaa miettiä onko tällaisessa mitään järkeä.

6-12 pistettä:

Vaikka välillä syyllistät konettasi turhasta, teillä menee melko hyvin. Välillä tökkii, mutta niin tökkii kaikilla. Sinun kannattaisi ehkä koittaa panostaa uuteen softaan, jotta yhdessäolo koneesi kanssa tulisi entistäkin miellyttävämmäksi.

13-18 pistettä:

Olette oikea unelmapari, voit olla ylpeä koneestasi. Suhteenne on vahvalla pohjalla ja sen päälle on hyvä jatkaa konffausta. Ei edes haittaa jos joskus annat kaverienkin vähän kokeilla konettasi.

19,62 m/s² tai enemmän:

Tiedät ainakin g:n lukuarvon, mutta se ei vielä kerro mitään suhteestasi koneeseesi.

Ensimmäinen yö yhdessä koodisi kanssa: täydellinen - tai täydellinen pettymys. Yllättävä tai surkea ja silti jatko on ollut ihana. Joka tapauksessa ikimuistoinen.

Jo ensimmäinen yö voi olla kuin liitelyä taivaalla, täydellinen alku suhteelle.

Ensimmäinen koodauspäiväni oli oikeastaan 10. taivas. Sitä ei voi unohtaa: koodausta läpi yön, muutaman tunnin unet ja taas koodausta. Aamu koitti ja mitä tästä eteenpäin: aamukoodausta. Nyt olen koodannut kolme kuukautta ja koodaus on yhä ihanaa! **Kirsi, 22**

Se tapahtui kuukauden mietiskelyn jälkeen. Minua jännitti. Se yö oli ehkä hiukan kömpelö, mutta tunteellisesti sitäkin arvokkaampi. **Pekka, 23**

Se yö oli uskomaton! Emme koodanneet ollenkaan, piirtelimme vain käyttötapauskaavioita. Seuraavan yönä sitten koittikin jo itse koodaus... **Kari, 22**

Eka kerta oli ihan mieletön!!! Kaikki sujui kuten vanhemmat kaverini olivat kertoneet. Muutaman pienen virheen tein, mutta ne eivät onneksi vaikuttaneet lopputulokseen. Päälle jäi mieletön draivi, nyt teen tätä joka ilta! **Artturi, 26**

Olin kavereilta kuullut, että ensimmäinen kerta voi olla todella inhottava. Se saattaisi kuulemma jopa sattua. Peloteltu kun olin, en meinannut uskaltaa tehdä juuri mitään, mutta kun huomasin että kivusta ei ollut tietoaakaan, rentouduin. Antauduinkin jo sinä yönä usean tunnin sessiolle ja siitä eteenpäin yölliset puuhat ovat jatkuneet. **Timo, 22**

Ensimmäinen yöni oli kuin satua. Koodi sujui kuin rasvattu ja kääntyi ilman mitään virheitä. Onneksi olin ottanut asioista selvää etukäteen... **Martti, 29**

ENSIMMÄINEN YÖ YHDESSÄ

Täysi epäonnistuminenkaan ei ole pitkän, hyvän suhteen alkamisen este.

Katastrofi! Hirveän hinkkaamisen jälkeen oli pakko todeta, että koodi ei käännä, ei sitten millään. Aamulla sitten otin uusiksi. Ei se mitään taivaanpeltejä aukonut, mutta eihän pohjalta pääse kuin ylöspäin... Kolmen vuoden harjoittelun jälkeen on jo paljon helpompaa. **Kauris, 18**

Ensimmäinen yöni oli todella hankala. Minua ja pariani molempia jännitti. Paikkakin oli vähän pelottava, ja meillä oli vain kolaa mukana. Huonostihan siinä lopulta kävi...Minä pysyin tiukkana, mutta parini laukesi ja lähti kotiinsa. Ei siitä mitään tullut, sillä kertaa. Onneksi seuraava kerta meni sitten paremmin. **Tuuli, 23**

Corea tuli coren perään, enkä tiennyt mitä tehdä. No onneksi seuraava aamu nousi valoisampana ja ratkaisukin oli noussut päähäni kuin sattumalta. Kyllä koodi luistikin siitä eteenpäin. **Rami, 19**

Kuinka usein alkoholilla onkaan osuutta asiaan, kun yö menee mynkään!

Jännityksissäni join liikaa illalla, minkä seurauksena sammuin kesken kaiken. **Lasse, 20**

Ensimmäinen koodausyöni oli lähinnä hupaisa. Olin kannissa kuin käki ja itse homma kesti viitisen minuuttia. Sen jälkeen olen viettänyt ihania öitä (ja päiviä) koodin parissa ja nyt olen

onnellisesti koodiorjana eräässä suuressa yrityksessä. **Koodaus on kivaa, 30**

Ensimmäinen yöni meni enimmäkseen humalapäissä hihitellessä ja sormien harhaillessa minne sattuu. Kyllä sitten sainkin paikkailla virheitäni seuraavana päivänä ja selitellä tekosiani. Kyllä hävetti. **Tiina, 17**

Olin juonut aika reippaasti kun tulin ravintolaillan päätteeksi kotiin. Päätin yhtäkkiä, että nyt pä koodataan, mutta eihän siitä tietysti mitään tullut. En saanut edes kääntäjää pystyyn. Löin konetta ja aamulla heräsin näppäimistön päältä. Kone oli hajalla ja muisti mennyt, se siitä ekasta kerrasta. **lirio, 21**

Yksille ensimmäinen yö on vasta tulossa.

Minä en ole vielä kokenut ensimmäistä kertaani. Minä haluan ensimmäisen kertani olla todella mieleenpainuva ja täydellinen, siksi en tahdo hosua. Monet kaverini ovat katuneet kun ovat menneet humalassa tekemään sen ekaa kertaa. Minä en tahdo sellaista. **Impi, 79**

Olen vasta kuullut juttuja, mutta odottelen innolla, jos vaikka ensi viikolla hetki koittaisi... Olen lukenut paljon alan kirjallisuutta ja tutustunut eri vaihtoehtoihin. Olen päättänyt siihen, että java on minua varten. Ensimmäisestä kerrasta en halua mitään vakavampaa, haluan ensin hieman kokeilla... **Leena, 23**

Kielletyn hedelmän maku saa joskus itsehillinnän pettämään. Seuraa yö, jolla saattaa olla vakavia seurauksia.

Aloin koodaamaan illansuussa ja kun kellon rientäessä ei tulosta tahtonut syntyä, päätin hieman lainata koodia. Tietysti jäin kiinni ja kyllä siinä riittikin seliteltävää. **Teemu, 20**

Olin kaverini luon kylässä ja hän lähti käymään kaupassa. Iskin heti tietysti katseeni hänen koneeseensa, kun hän oli päässyt ovesta ulos. Hänen tullessaan takaisin, olin kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan. Salaisuus jäi täysin meidän välillemme. **Pilvi, 22**

Rakkaus iskee kenties silloin, kun sitä vähiten odottaa, ja se iskee lujaa!

Se tapahtui keskellä kirkasta päivää, kuin salama kirkkaalta taivaalta ja ensimmäinen yö oli heti seuraavana yönä. Yö meni ihanasti, mutta silti pidin siitä päivällisestä enemmän. **Maija, 25**

Olimme kavereiden kanssa kotibileissä, kun huomasin jonkun unohtaneen läppärinsä pöydälle. Ajattelin, että tilaisuuteni on tullut ja nappasin läppärin. Siirryin makuuhuoneeseen näppäilemään uutta tuttavuuttani, joka osoittautuikin melkoiseksi koodausalustaksi. Olen nyt koodannut tuolla koneella viisi vuotta. **Kukka, 26**

miehen unelmia

*Se oli kyllä
suurimpia
asennuksia,
jonka olen
koskaan nähnyt*

Täydellinen assari

Koputan oveen ja kurkistan sisään. Yllätyn hiukan, kun paikalla ei olekaan oma harjoitustyö-assarini vaan kurssin toinen assari, Liisa. Olen jo kääntymässä pois, kun Liisa kysyy, mitä asiaa minulla on.

- Tuota, tarvitsisin apua harkkatyöni kanssa, soperran. En oikein tiedä, miten saisin ratkaistuksi tämän tehtävän.

- Assarisi ei valitettavasti ole tänään paikalla, hän vastaa. Mutta minä voin kyllä auttaa.

Hänen silmissään on merkillinen katse. Yhtäkkiä ajatus toisen assarin ohjauksesta kutkuttaa mielikuvitustani vastustamattomasti. Ääni käheänä alan kertoa ongelmastani, joka liittyy aliverkko-isomorfismiin. Huomaan, kuinka assarin hengitys kiihtyy mainitessani heuristisen etsinnän. Hänen sanansa tehtävän asymptoottisesta ylärajasta saavat minut puolestani punastumaan. Päätöstehtäväni, joka hetkeä aikaisemmin tuntui vain logaritmisesta kompleksiselta, onkin yhtäkkiä NP-kova. Huomaan Liisan katseesta, että hän arvaa nolostumiseni syyn.

- Haluaisitko, että katson koodiasi? hän kysyy kuin se olisi maailman luonnollisin asia.

Mykistyneenä hänen suoruudestaan nyökkään ja sormet tärysten aukaisen kooditiedostoni. Liisan silmät suurenevät hänen nähdessään piilotetun jäsenfunktion.

- Se on NP-täydellinen, hän vaikertaa. Eksponentiaalisen kompleksinen.

Hän alkaa editoida sorsaani juuri

*Miehen fantasiat
ovat karuja kuin
antarktis, karkeita
kuin teräsvilla ja
suoraviivaisia kuin
ratakisko. Ne ovat
henkilökohtaisia,
mutta kaikessa
salaisuudessaankin
häpeämättömiä,
ihmeellisiä, jopa
kieroutuneita.*

niistä paikoista, joita itse olen salaa viilannut yksinäisinä koodausöinä. Tuntuu kuin hän tietäisi tarkalleen, mitä koodilleni täytyy tehdä. Kuiskaen, että haluaisin käyttää hänen omaa rekursiivista algoritmiaan.

Hän antaa lukuoikeudet tiedostoonsa. Avaan sen ja ahmin katseellani Liisan ahnetta likimääräisalgoritmia.

*Mykistyneenä
hänen
soruudestaan
nyökkään ja
sormet tärysten
aukaisen
kooditiedostoni*

- Kutsu sitä koodissasi, hän anelee.

Käynnistän binääriin ja tunnen kuinka funktioni käyttää rekursiota. Kerta kerran jälkeen suoritus toistaa itseään Liisan kuiskuttelessa korvaani sanoja rekursion ihmeistä. Tunnen, kuinka funktion parametrit pienenevät kutsu kutsulta. Funktioni saavuttaa rekursion pohjan ja täsmälleen silloin, kun rekursio laukeaa, funktioni alkaa palauttaa totuusarvoja rekursion sisällä.

Oveen koputetaan juuri, kun laitan koodiani piiloon. Kiitän silmää iskien assaria ongelman ratkaisemisesta ja kerron tulevani ensi viikolla oppimaan lisää kompleksisuusluokkien ihmeistä.

Kuuma päivä asennusrintamalla

Olin juuri muuttanut Mikontaloon. Ilokseni huomasin, että meidän kerroksessa asui tietotekniikkaa opiskeleva teekkari, joka oli heti auttamassa minua muutossa. Siinä hässäkässä en ehtinyt ajatella sen enempää, mutta jälkikäteen tajusin, että kaverihan oli käynyt aivan kuumana. Useimmiten hänen katseensa noleskeli uutta Pentium III 1000 MHz:ni ja kostunutta hiiriporttia. Ja voisin vaikka vanhoa, että siinä muuton yhteydessä piuhoja kiinni laittaessani, tekkarin housunlahje pullisteli samassa tahdissa. Tietotekniikkannälkäisenä tyttönä huomasin ajattelevani kaveria seuraavina päivinä. Arvatkaa nolottiko aina kun törmäsin häneen pihalla tai rappukäytävässä ja leahdin aivan

punaiseksi. Kaverin vain hymyili entistä enemmän taskut asennuslevykeitä pullottaen. Minä aloin jo käydä niin kuumana, että kaveri varmaan arvasi minun olevan aivan konfiguroinnin tarpeessa.

*En malttanut
lopettaa ennen
kuin olin säätänyt
koko koneeni
aivan jumiin*

Yhtenä päivänä teekkari oli loggautuneena lintulaan kireässä t-paidassa ja leviksissä. Erikoinen asu homman, ajattelin ja aloin kurkistella häntä ovenraosta. Siellä kundi koodasi Open Windowsissa ja irkkasi #titellä. Sarjaporttini alkoi taas kostua tuijottaessani kaverin monitoria ja massiivista tornikoteloä.

-Hitto, nyt kyllä konfiguroidaan, ajattelin ja käynnistin kannettavan Pentiumini. Kyyristyin ovenrakoon ja sujautin sormet trackballille. Teekkari koodasi, sormeni vatkasivat hiirenosoitinta, ohjelmisto turposi ja trackballini koveni. Huohotin ja temppefilet valuivat roskakoriin. Reidet alkoivat täristä ja vartaloni nytkiä. Tuijotin kaverin paisunutta housun etumusta - sillähän oli taas asennuslevyjä taskussa!

Ei voi olla totta! Sillä joko on aina levyt mukana tai sitten tuo teekkari oli selvillä tuijutuksestani. Ehkäpä levikset olivatkin vain minua varten? Mutta viis siitä. Asennuskiimani oli kova ja polttava. Minun oli saatava Windows kaatumaan ja kunnolla. Vaaleat hiukseni hulmusivat vatkatessani norona valuvaa järjestelmääni.

Samassa ylämuistini nytkähti ja vinkaisin liukulukuylivuodon kouristaessa järjestelmääni. Ctrl+Alt+Deletoin hurjasti ja vaikeroi ääneen. Koko Mikontalon rappukäytävä tuoksui kaatuneelle Windowsille. En

malttanut lopettaa ennen kuin olin säätänyt koko koneeni aivan jumiin.

Lysähdin veltoksi ja ajattelin: "Senkin tietoteekkari!" Siellä sitä vaan koodataan javaa ja asennuskiimaiset tyttöraukat joutuvat säätämään konettaan aivan yksin.

Päätin maksaa teekkarille samalla mitalla ja kiihottaa hänet asennuspakkomielleestä sekopäiseksi. Asennelkoot sitten kotona omaa konettansa, mutta minun ISA-väylöihini hän ei saisi koskea. Loistava tilaisuus kostolleni tulikin parin päivän päästä.

Olin kotona keskipäivällä ja olin jättänyt oven käytävään tahallaan auki. Tiesin, että teekkari saapuisi kotiin mikroprosarien (80100, 386) luennoita aivan pian. Eikä kauan tarvinnutkaan odotella, kun käytävästä kuului jo kolinaa ja lähestyviä askeleita. Sormeni puristivat tiukasti hiiren nappuloita ja toisella kädellä hyväilin näppäimistöäni.

Ruudulla vilisi huimaa vauhtia Assembler-koodia. Sykkeeni kohosi, kun ajattelin, että minä hetkenä hyvänsä kaveri saataisi nähdä touhuni. Tiesin kuinka kuumaksi teekkari tulisi, kun hän näkisi minut säätämässä konettani. Liikutin hiirtä nautinnollisesti ylös ja alas ruudulla, sitten taas sivulta toiselle. Levitin kiusoittelevasti ikkunoita jotta niitten koko sisältö näkyisi kerralla. Ajattelin javaa, html-lomakkeita, Linus Torvaldsia ja sulautettuja järjestelmiä.

Taisin itsekin innostua vähän liikaa, sillä yhtäkkiä havahduin siihen, että joku katseli minua ovenraossa. Teekkari oli tosiaan nähnyt minut, ja vastoin oletustani uskaltanut myös sisään. Olin silti liian kiinni koneessani, jotta hän enää olisi voinut häiritä antautumistani tietotekniikan ihmeelliseen maailmaan. Hän käveli hiipien taakseni ja alkoi hitaasti liikutella hiirtäni. Voihkaisin nautinnosta tuntiessani vahvan IT-osiaan tarttuvan järjestelmääni. Hän liikutti kursoria ensin varovasti kuin lupaa kysyen, mutta

olin liian innostunut enää yrittämään minkäänlaista kostoä. Annoin hänen konfiguroida järjestelmääni vapaasti. Voihkin vain nautinnosta ja jopa avasin ikkunoita lisää, jotta hän paremmin tajuaisi, missä tilassa koneeni oli.

Vähitellen hänen otteensa muuttuivat määrätietoisimmiksi ja hän käytti säätö järjestelmää kuin omaansa. En voinut kuin huokailla kun tietoteekkari konfiguroi varmoin ottein pitkin käyttöjärjestelmääni. Kiintolevyni pyörivät ylikierroksilla ja sain hänen otteissaan jatkuvasti pieniä hakuaikoja. Mutta sitten hän tekikin jotain, mitä en ollut ollenkaan ajatellut tapahtuvan. Teekkari veti yllättäen housuistaan esiin Linux-asennuslevyn ja minun täytyy sanoa että se oli kyllä suurimpia asennuksia, jonka olen koskaan nähnyt tai edes kuullut puhuttavan. Hän veti suojakuoren pois tieltä ja alkoi leikkillisesti läpsytellä levyä tarvitsevaa takalevyäni vasten.

-Ei tuon kokoinen asennus voi millään mahtua pieneen koneeseeni, uikutin, mutta teekkari vain mutisi varman oloisesti että "mahtuu, mahtuu". Hänen sormensa kulkivat vaativasti romppuasemani nappulaa kohti ja hän painoi sitä määrätietoisena. Romppuasema liukui auki ja teekkari huomasi sen olevan aivan valmiina hänen asennuslevyään varten - se aivan kuin odotti sitä.

Toisella kädellään kaveri tarttui järjestelmäni koteloön ja toisessa kädessä hän piteli valtavaa asennuslevyään. Ylähuuleni värisi jännityksestä ja minun oli enää kovin vaikea hillitä itseäni, etten olisi alkanut huutaa ääneen odotuksen luomasta ihanasta tuskasta. Levy lähestyi asemaani ja tilanne tuntui kestävän kuttavuudessaan ikuisuuden. Kun salaman iskusta levy sitten vihdoinkin koskettti sille tarkoitettua koloa ja huomasi, kuinka teekkari voimakkaasti survaisi levyn sisään ja

Jatkaa sivulla 128.

TAKASIVUN PIKATESTI

HIGH DENSITY RUOANLAITTOA

Jokaiselle tulee joskus tarve valmistaa maittava ateria kahdelle käyttäen raaka-aineena pelkästään 3,5 tuuman high density -levykeitä. On vaikea kuvitella parempaa tapaa viettää koti-ilta kaverin kanssa kuin lämmin levyke ja viiniä. Ainoa ongelma levykkeiden laittamisessa on se, että niiden tiedontallennusominaisuudet saattavat merkittävästikin heiketä, jos niitä käyttää lasagnelevyvinä tai kirjaimellisesti korppuina.

Nibble päättikin auttaa ongelmassa ja testata, millaista laittamista levyke todella kestää. Havaitsimme, että jokainen keittiössä käynyt levy ei ehkä enää sovellu mikrotietokoneen levyasemaan. Testivälineinä toimi puolen tusinaa vapaaehtoista korppua, jotkut jopa tunnetun valmistajan. Ennen testiä niille tallennettiin muutama tiedosto, ja testin aikana selviteltiin, miten hyvin tieto säilyy laittamisessa.

1. Suoraan pakkasesta pöytään ->TOIMII

Ensimmäinen koelevyke vietti vuorokauden pakastimen alahyllyllä sekavihannesten ja ranskalaisten välissä. Se laitettiin koneeseen suoraan pakastimesta ja ka. Nätisti hyrrää ja tieto löytyy.

2. Seisottaminen vedessä ->TOIMII

Seuraava potilas vietti 24 tuntia vesihauteessa kitkerän maun poistamiseksi. Kun levy otettiin vedestä, oli sen sisällä oleva kangasosa niin märkä, että se esti kalvovlevyn pyörimisen. Kun levykettä kuitenkin kuivateltiin toinen vuorokausi patterin välissä ja hiustenkuivaajalla, alkoi se taas pyöriä. Ja hyvin toimii.

3. Anna kiehua levyllä noin 5 minuuttia ->EI MAHDU ASEMAAN

Levyke numero kolme vaati kiehautuksen kattilassa, ja hyvin se kiehuikin hetken. Noin puolen minuutin kuluttua levyke kuitenkin alkoi pullistella pelottavasti ja muutamassa minuutissa se oli niin lötkö, että vääntyi mihin tahtoi. Samalla saumojen liima-aine sulii ja levyn sivut alkoivat repsottaa. Testin jälkeen levyke ei enää mahtunut levyasemaan johtuen sen muodonmuutoksesta, joten jäi epäselväksi, säilyikö tieto siinä. Poksahtaneet saumat antoivat kuitenkin oivan tilaisuuden purkaa levyke atomeiksi ja hämmästellä, kuinka kevyt varsinainen kalvovlevy on. Testiryhmän naispuolisen jäsenen kommentti levyn kuoren sisäpinnasta oli "ihän niin kuin Libresse".

4. Out of the frying pan into the fire ->HAISEE PAHALLE

Härskimpi testiryhmä olisi saattanut jatkaa, mutta tällä kertaa Nibble tyytyi paistettuun levykkeeseen. Ykskantaan totesimme, että kun 3,5 tuuman levykkeen paistaa - ilman rasvaakin - se sulaa ja sen käyttö on vaikeaa, koska kalvovlevy ja kuori fuusioituvat. Kuori on valmistettu muovista, joka sulaa jo alle sadassa asteessa celsiusta, joten tarpeeksi kauan paistinnalla kutosella paistaminen aiheuttaa leimahduksen. Emme odottaneet siihen asti vaan totesimme, että sulaneen levykkeen saa irti teflonpannusta kunhan sen antaa ensin jäähtyä. Mikroaaltouuniin ei levykeitä saa laittaa, koska niissä on metalliosia.

[This page intentionally left blank]

MEILTÄ SAA!